

Engasjerende dukker

Hva er å være seg selv nok - er det nok? Dette er spørsmålet ungdomsskole-elevene ble stilt ved åpningen av den time-slange forestillingen til Teater Fusentast der en verden av galskap fikk oss til å lure på om det er Peer Gynt, eller samtiden, som er mest galt.

Søkende etter «det gyntske selv» starter i Gudbrandsdalen, der Peer lever som han lyver. Peer lever og horer seg gjennom en verden bestående av lokal folketro, politiske grupperinger, mafiaens klammer, psykiatrisk galskap, skjøger, uhyrer og troll. Han vinner over dem alle. Ja, til og med over djevelen og døden selv. Men, kan Peer vinne over sitt eget ego? Er det mulig å starte forfra uten løgner, drikking og horing?

PROBLEMATISK

Dette ble problematisk for fire elever ved Gulset ungdomsskole å ta stilling til. De var enige om at «de egentlig ikke hadde fått med seg alt og at det var usikkert om Peer endte opp med å være seg selv».

Det var så mye, nesten for mye, humor. Det skjedde så mye hele tiden, sier de fire TA snakket med etter forestillingen. Og det var en forrykende, fandenivoldsk dukketeaterforestilling. Et vell av karikaturiske dukker, samt to fyrverkeri av henholdsvis Fusentasten selv, Jaap den Hertog og Bjørn Myreholt mot- og med seg selv og hverandre. Humor, satire, symbolikk og assosierende ordspill utgjør ingrediensene i en hudflettende kritikk av samtiden.

Dukkemaker/dukkespiller (og lege) Jaap van Hertog har gjort en imponerende innsats i dukkemaking og scenesetting. Denne måten å spille dukketeater på er heller ikke noe vi er bortskjemt med i Norge, til tross for at den er høyst engasjerende og til tider - pinlig utfordrende.

■■ BEATE STYRVOLD

SUBJEKT I SENTRUM: Spørsmålet om å «Å være seg selv nok», i tilknytning til Ibsens «Peer Gynt» var temaet for Teater Fusentasts forestilling på Puls mandag formiddag.

FOTO: ARILD HANSEN

Telemarksavisa
29. aug. 2000

